

Jan Doležal (30. 3. 1902 Vnorovy — 12. 1. 1965 Praha) (*obr. 479*) byl ředitelem Ústavu lidské práce v Praze, kde se vyškolila celá řada významných českých psychologů. Později působil jako profesor experimentální a užití psychologie, vedoucí katedry psychologie a Psychologického ústavu Karlovy univerzity v Praze a předseda Československé psychologické společnosti. Byl zaměřen na psychologii práce, užitou psychologii a experimentální výzkumné metody.

Jeho habilitační práce *Psychologie a psychotechnika výkonnosti* vyšla v prvním díle *Encyklopedie výkonnosti*, Praha, Sfinx 1934, 254—313. Mezi další významné publikace patří *Věda o práci*, Praha, VŠPS 1948, a *Hygiena duševního života*, kterou redigoval, Praha, Orbis 1961 (2. vydání 1964).

Jeho šedesátinám bylo věnováno v roce 1962 1. číslo časopisu *Československá psychologie*. B. Turečková-Čambalová v knize *Na shledanou, Kawakami . . .*, Ostrava, Profil, 1981, zařadila na str. 44—55 kapitolu *Jan Doležal a Vl. Clementis*. Dvacet let od smrti profesora dr. Jana Doležala napsali Zb. Bureš, J. Hoskovec a J. Štikar v *Psychologii v ekonomické praxi*, 1985, 20, 1, 37—39. P. G. Richter v publikaci *Gründung und Entwicklung des Psychotechnischen Institutes an der TH Dresden 1920—1940*, Dresden, TU, 1981, na str. 55—58, hodnotí Doležalův význam pro rozvoj psychologie práce.

Jan Doležal měl bystrý, kritický, analyzující intelekt. Byl schopen rozčlenit složitý problém a vystihnout v něm to podstatné. Vynikal jako organizátor a metodolog, technicky a matematicky erudovaný. Úspěšně spojoval vyspělou teorii s požadavky praxe.